C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-2221/25 Judecătoria Bălți sediul Fălești

Judecător: Lilia Trocin

D E C I Z I E
În numele Legii

18 decembrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord

Avînd în componenţa sa :
Preşedintele completului de judecată, judecător Ion Talpa
Judecătorii Ecaterina Arseni, Cristina Prisacari

a judecat în ordine de recurs, în lipsa părților, recursul contravenientului Chivriga Serghei declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul Fălești din 30 iunie 2025, pe cauza contravențională în privința lui **Chivriga Serghei** învinuit de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 116 alin. (2) şi art. 179 Cod contravenţional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul,-

C O N S T A T Ă:

La data de 17 mai 2024, agentul constatator din cadrul Primăriei sat.Răuțel Viorica Tcaciuc, a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție Seria PR nr.00000013, pe faptul că Chivriga Serghei, în perioada de timp cuprinsă între 05.08.2023 şi până în prezent, ocupă ilegal, împrejmuind cu gard pe fundaţie din beton, o suprafață de 0,0315 ha inclusiv 0,0191 ha din terenul adiacent cu nr. cadastral *****, proprietate a Republicii Moldova în gestiunea economică a Î.S. ’’Administraţia de Stat a Drumurilor” şi suprafaţa de 0,0124 ha teren nedelimitat, proprietate publică a satului Răuţel, r-l Făleşti, ce serveşte cale de acces către bunul imobil cu nr. cadastral 4370207.118, aflat în proprietate privată.

La 20 mai 2024, agentul constatator din cadrul Primăriei sat.Răuțel, Viorica Tcaciuc, în calitate de organ constatator a remis spre examinare, conform competenței, Judecătoriei Bălți, sediul Fălești procesul-verbal cu privire la contravenție Seria PR nr.00000013, cu înscrisurile acumulate pe caz.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 iunie 2025, procesul intentat în privinţa lui Chivriga Serghei conform art. 116 al. 2) Cod contravenţional, s-a încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripţie.

Chivriga Serghei a fost recunsocut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 179 Cod contravenţional al Republicii Moldova şi în baza acestui articol i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 250 (două sute cincizeci) unităţi convenţionale, ce constituie 12500 (douăsprezece mii cinci sute) lei.

S-a aplicat măsura de siguranţă, în temeiul art. 439/6 Cod contravenţional - demolarea construcţiei neautorizate.

Potrivit art. 34 alin. (3) Cod contravenţional, contravenientul fiind în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

Hotărârea instanței de fond a fost atacată cu recurs de către contravenientul Chivriga Serghei, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea hotărârii Judecătoriei Bălţi, sediul Fălești din 30 iunie 2025.

În susținerea recursului, titularul ei a menționat:

- instanţa de fond a respins în mod greşit lipsa competenţei materiale a agentului constatator, deşi aceasta rezultă clar atât din prevederile legale, cât şi din actele cauzei, întrucât secretarul consiliului local Răuţel, persoana care a întocmit procesul- verbal contravenţional contestat, nu figurează printre categoriile de persoane enumerate limitativ de art. 423/10 alin. (2) Cod contravenţional. Calitatea de specialist principal în domeniul juridic nu este recunoscută în dispoziţia de desemnare nr. l-d din 14.03.2024, ci doar în dispoziţia nr. 66-c din 29.12.2023, care are caracter administrativ intern şi nu poate produce efecte juridice în planul competenţei contravenţionale.

- instanţa nu a analizat efectele juridice ale faptului că dispoziţiile primarului privind desemnarea agentului constatator, respectiv dispoziţiile nr. 1- d din 14.03.2024 şi nr. 66-c din 29.12.2023, sunt contestate în prezent în contencios administrativ, deşi au fost depuse la dosar copii ale cererilor prealabile formulate în acest sens.

- instanţa de fond a greşit şi în reţinerea vinovăţiei pentru contravenţia prevăzută la art. 116 alin. (2) şi art. 179 Cod contravenţional, întrucât dosarul nu conţine nici o probă administrată în condiţii legale care să confirme că gardul ar fi fost edificat pe teren proprietate publică sau că ar fi depăşit limitele terenului deţinut în proprietate privată. Instanţa s-a bazat exclusiv pe schiţa topografică

întocmită de SRL „IGC Geocad Service", care nu are valoarea unui raport de expertiză judiciară, nu a fost efectuată în condiţii de contradictorialitate şi participare a părţilor şi nu este însoţită de niciun proces-verbal de măsurători realizat de un specialist autorizat, mai ales că a fost efectuată în afara procesului contravenţional, după transmiterea cauzei în instanţa de judecată.

- instanţa a calificat eronat fapta ca fiind continuă, începând cu 05.08.2023 şi până în prezent, deşi probele demonstrează că lucrările de construcţie a gardului au fost începute și finalizate în luna august 2023 imediat după dobândirea dreptului de proprietate asupra terenului.

- instanţa de fond a omis să examineze împrejurarea esenţială că la data edificării gardului, terenul pretins ocupat nu se afla în raza teritorială a satului Răuţel, ci pe teritoriul municipiului Bălţi, iar modificarea limitelor administrativ-teritoriale s-a realizat abia în anul 2024. în consecinţă, autoritatea publică locală Răuţel nu avea competenţă teritorială să constate sau să sancţioneze vreo contravenţie pretins săvârşită anterior acestei modificări, aspect care atrage nulitatea absolută a procesului-verbal contravenţional, pe care instanţa I-a ignorat complet, deşi au fost prezentate probe în cadrul examinării cauzei în instanţa de fond.

- planşele fotografice anexate la dosar nu pot reprezenta probe concludente şi decisive pentru stabilirea contravenţiei reţinute, în lipsa corelării acestora cu date cadastrale precise, măsurători autorizate şi documente cadastrale opozabile.

- instanţa a ignorat împrejurarea că la data întocmirii procesului-verbal contravenţional, subsemnatul, Chivriga Serghei se afla plecat peste hotarele ţării, fapt dovedit prin copia paşaportului străin anexată la dosar. Nu i s-a comunicat despre data la care s-a intenţionat întocmirea procesului contravenţional, ceea ce a afectat posibilitatea reală de a participa la procedură şi de a formula apărări în mod efectiv.

-instanţa a omis să motiveze proporţionalitatea şi necesitatea măsurii de siguranţă a demolării gardului, limitându-se să o dispună ca un efect automat al constatării pretinsei contravenţii, fără a analiza existenţa unor consecinţe negative concrete.

-accesul Vioricăi Păpuşoi la terenul agricol nu este în niciun mod îngrădit, existând drum de acces utilizabil inclusiv pentru tehnică agricolă. Gardul nu împiedică exercitarea dreptului de proprietate asupra terenului agricol, ci doar traversarea terenului privat al lui Chivriga Serghei, folosită anterior ca scurtătură, fără existenţa vreunui drept legal în acest sens. Trebuie subliniat că şi Chivriga Serghei beneficiază de protecţia dreptului său de proprietate privată, iar traversarea la terenul vecin peste terenul său, în condiţiile în care există un drum de acces, ar reprezenta o ingerinţă nejustificată şi disproporţionată în exercitarea acestui drept

în consecinţă, raţionamentul pretinsului agent constatator, potrivit căruia gardul ar îngrădi calea de acces a Vioricăi Păpuşoi, este lipsit de temei.

Potrivit art.471 alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților, potrivit alin.(2), instanţa de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinţei.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

La data de 14 octombrie 2025, referință a depus agentul constatator Tcaciuc Viorica, prin intermediul căreia consideră că recursul declarat de către contravenientul Chivriga Serghei, împotriva hotărîrii recurate, este nefondat, ne fiind susţinut cu probe coerente şi concludente, având ca scop eschivarea de la răspunderea pentru săvîrşirea contravenţiei imputate, ducere în eroare ale organelor competente şi din acest motiv solicită respingerea recursului.

Ulterior, la data de 27 octombrie 2025, agentul constatator a depus o cerere prin intermediul căreia a optat pentru anexarea la materialele cauzei a copiei deciziilor Curții de Apel Nord din 27.10.2025 la acțiunea în ordinea contenciosului administrativ formulată de Chivriga Serghei către Primăria sat.Răuțel cu privire la anularea dispoziției nr.1-d din 14.03.2024 și a dispoziției nr.66 din 29.12.2023.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Este de menționat că la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

Instanța de recurs reține că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție Seria PR nr.00000013, lui Chivriga Serghei i se impută că în perioada

de timp cuprinsă între 05.08.2023 şi până în prezent, ocupă ilegal, împrejmuind cu gard pe fundaţie din beton, o suprafaţă de 0,0315 ha inclusiv 0,0191 ha din terenul adiacent cu nr. cadastral *****, proprietate a Republicii Moldova în gestiunea economică a Î.S. ''Administraţia de Stat a Drumurilor" şi suprafaţa de 0,0124 ha teren nedelimitat, proprietate publică a satului Răuţel, r-l Făleşti, ce serveşte cale de acces către bunul imobil cu nr. cadastral 4370207.118, aflat în proprietate privată.

Astfel, acțiunile lui Chivriga Serghei au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 116 alin. (2) şi art. 179 Cod contravenţional.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art.10 Codul Contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În corespundere cu prevederile art. 440 alin. (1) Cod Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod Contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În temeiul prevederilor art. 458 Codul Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar

potrivit prevederilor art. 460 Codul contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.

Conform prevederilor art. 425 Cod Contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Analizând materialele cauzei în raport cu obiecțiile invocate în recurs, Colegiul penal apreciază că concluziile primei instanțe, expuse în hotărîrea judecătorească contestată au fost întemeiate pe probele cercetate în ședința de judecată, or, în cauza dedusă judecății, instanța și-a bazat concluzia de respingere a contestației, pe cumulul de probe acumulate, administrate de agentul constatator și cercetate în instanța de judecată, astfel pentru evitarea caracterului repetitiv al actului judecătoresc Colegiul penal nu se va expune din noi vis-a-vis de probe.

Colegiul penal va respinge alegațiile contravenientului Chivriga Serghei precum că instanța de judecată a emis hotărârea fără a face o cercetare şi analiză amplă a probelor, fără a aprecia fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, fără a aprecia toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, fără o motivare clară şi suficientă în acest caz, or atât în cadrul examinării cauzei în instanța de fond s-a constata cu certitudine vinovăția lui Chivriga Serghei în săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 116 alin.(2) și art. 179 din Codul contravențional, contrariul faptelor descrise nu au fost probate de contravenient, întrucât, la materialele cauzei nu au fost anexate careva înscrisuri care ar demonstra faptul că, ultimul a executat lucrările respective în conformitate normele naționale și dispune de acte permisive.

Instanța de recurs apreciază critic și solicitările contravenientului referitor la încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale, or,

instanța de recurs reține că agentul constatator a expediat în adresa instanței materialul contravențional pentru examinare și soluționare în conformitate cu normele Codului contravențional, prin care totodată, a susținut integral învinuirea adusă lui Chivriga Serghei, comunicând în același timp că faptele contravenționale constatate rezultând din înscrisurile acumulate pe caz, ce au fost minuțios analizate de către instanța de fond.

Sub aspectul celor elucidate, Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond precum că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție s-a stabilit că anume făptuitorul Chivriga Serghei nu a respectat cerințele legale, pentru care acțiuni și necesită să fie recunoscut vinovat conform prevederilor art.116 alin.(2) și art. 179 din Codul contravențional, acțiuni/inacțiuni considerate drept faptă contravențională.

Astfel, raportând împrejurările de fapt stabilite la circumstanțele de drept descrise, instanță de recurs constată astfel că Chivriga Serghei corect şi întemeiat a fost identificat ca o persoană care nu a respectat prevederile legale, din care cauză şi va fi recunoscut vinovat în comiterea contravențiilor prevăzute de art.116 alin.(2) și art. 179 din Codul contravențional.

Reieșind din cumulul normelor de drept raportate la circumstanțele cauzei, Colegiul consideră că argumentele făcute de făptuitor despre încălcarea prevederilor art. 443 din Codul contravențional, de către agentul constatator la întocmirea procesului-verbal – sunt unele evident irelevante, care nu sunt esențiale și, în speță, nu duc la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și încetarea procesului contravențional în privința lui Chivriga Serghei, or, Colegiul penal reține că judecătorul nu a constatat nici o circumstanță ce ar exclude competența agentului constatator Tcaciuc Viorica în aspectul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție.

Poziția recurentului precum că schița întocmită de SRL „IGC Geocad Service” nu are valoarea unui raport de expertiză judiciară, nu a fost întocmită în contradictoriu, deci nu poate servi drept temei exclusiv nu poate și luată în considerație. Or, în procedura contravențională, instanța apreciază probele liber, după propria convingere intimă; nicio categorie de probe nu are forță probatorie prestabilită de lege. Dacă instanța a apreciat schița topografică împreună cu fotografiile, declarațiile martorilor și actele cadastrale și a ajuns la convingerea că există depășire a limitelor, aceasta a respectat principiul aprecierii libere a probelor. Expertiza judiciară este utilă, dar nu este obligatorie în toate situațiile. Instanța poate dispune expertiză la cererea părților sau din oficiu, respectiv în speță dacă contravenientul a apreciat că schița este viciată, trebuia să solicite (și/sau să probeze) contrariul prin expertiză sau alte probe concrete. Lipsa unei cereri sau a unor probe concrete care sa arate erori evidente în schiţa reduce persuasivitatea criticii recurente. Schiţa topografică prezentată în dosar este un înscris cu valoare

probatorie care, corelat cu fotografiile şi declaraţiile martorilor, oferă un ansamblu probatoriu suficient pentru a reţine depăşirea limitelor cadastrale.

Afirmaţia că martorii nu sunt specialişti în măsurători cadastrale, deci declaraţiile lor nu pot confirma cu certitudine depăşirea limitelor este lipsita de justificare. Martorii pot releva împrejurări de fapt observabile (prezenţa sanţului, a pilonilor, poziţia gardului faţa de elemente fixe etc.), or, instanţa a analizat declaraţiile și le-a corelat cu celelalte probe.

La aserțiunea recurentului că lucrările ar fi început si finalizat în august 2023; nu există probe că ar fi fost lucrări ulterioare — deci nu există faptă continuă „până în prezent" în materia contravenţiilor continue, elementul faptic se consuma la încetarea stării de fapt ilicite (de ex. la dărâmarea gardului). Prezenta unui gard care ocupă teren public sau depășește hotarele constituie o stare de fapt continuă (nu este necesar sa existe lucrări repetate; menținerea stării constituie continuitate). Jurisprudența si doctrina recunosc ca contravenția continuă se consumă la încetarea faptelor care creează starea ilicita. Prin urmare, instanța a apreciat corect că menținerea gardului constituie continuare a stării care aduce atingere patrimoniului/posesiei publice si ca aceasta justifica sancţiunea/ măsura de înlăturare.

Nu ține criticii afirmația ca la momentul edificării gardului, terenul era în raza municipiului Bălţi; autoritatea locală Răuţel nu avea competenţă. Constatarea contravenţiei s-a efectuat anterior modificării hotarelor, în baza situatiei juridice si cadastrale valabile la data întocmirii procesului-verbal, când terenul ocupat abuziv se afla totalmente în raza administrativ-teritoriala a s. Răuţel: în proporție de 0,0191 ha, în gestiunea economica a Î.S. „Administrația de Stat a Drumurilor” - proprietate a Republicii Moldova, și în proporție de 0,0124 ha - teren nedelimitat, proprietate publica a satului Răuțel. Prin urmare, modificarea ulterioară a hotarelor dintre UAT nu are efect retroactiv si nu poate invalida constatarea faptei sau procesul-verbal întocmit în condițiile legii. Actul de constatare reflecta starea de fapt existenta la momentul controlului, iar fapta contravenţionali (ocuparea ilegala a terenului si împrejmuirea acestuia) a fost confirmata prin măsurători topografice si date cadastrale oficiale, care atesta amplasarea preponderenta a terenului ocupat în raza s. Răuțel.

In consecință, invocarea schimbării hotarelor ca temei de nulitate sau de necompetenta a organului constatator nu are suport legal, iar procesul-verbal rămâne un act legal, întocmit cu respectarea competentei materiale si teritoriale prevăzute de lege.

La momentul întocmirii procesului-verbal, situația de fapt se prezenta astfel: persoana vizată ocupa în mod ilegal o suprafață totală de 0,0315 ha, împrejmuind-o cu gard pe fundație din beton.

Recurentul afirmă că instanţa de fond nu ar fi analizat intenţia de a ocupa terenul public, limitându-se doar la constatarea faptului material al amplasării gardului. Această critica este neîntemeiata. In materie contravențională, vinovăția poate fi dedusa nu doar din declaraţiile directe ale contravenientului, ci și din împrejurările obiective ale faptei — respectiv, conduita sa, natura lucrurilor efectuate si lipsa oricăror demersuri legale pentru obținerea actelor necesare.

Instanța de fond a apreciat corect că edificarea unui gard cu fundație din beton peste limita de hotar, fără autorizație de construire și fără solicitarea serviciilor cadastrale pentru stabilirea hotarelor fixe ale terenului, relevă o intenţie indirectă sau cel puţin o culpă gravă, prin acceptarea conștientă a riscului de a ocupa teren public.

Recurentul susţine ca hotarele terenului figurează în cadastru doar cu limite generale, ca lipsa unei delimitări precise a fost confirmata si de autoritățile publice, si ca, din aceasta cauza, nu s-ar putea retine existenta intenției ilicite, or, la momentul producerii faptei, contravenientul a intrat în posesia terenului prin contract de vânzare-cumpărare, nu prin atribuire primară a terenului din fondul de rezervă a APL. Prin urmare, la data achiziționării, a acceptat suprafaţa şi configurația terenului conform contractului, asumându-și responsabilitatea de a respecta limitele proprietății. Contravenientul nu a solicitat stabilirea hotarelor fixe nici la momentul procurării terenului, nici la etapa de începere a lucrărilor de construcţie a gardului, deşi avea obligaţia de a se asigura de respectarea limitelor proprietăţii şi de a evita ocuparea terenului public. Aceasta inacţiune reflectă intenţia indirectă sau cel puţin culpa gravă, întrucât persoana a ales sa construiască gardul fără să verifice limitele cadastrale exacte şi fără autorizaţii.

Neconcludent este și argument recurentului că fotografiile nu pot dovedi depăşirea limitelor cadastrale în lipsa corelării cu date cadastrale oficiale, or, în speță figurând fotografiilor în ansamblu cu schiţa si declaraţiile martorilor.

Instanța de recurs va respinge argumentul recurentului privind pretinsa nelegalitate a citării lui, ca neîntemeiat. Or, din actele cauzei rezultă că în speţă, prescripţia nr. 231 din 08.09.2023 a fost remisă: la locul executării construcţiei - s. Răuţel, Fălesti, unde contravenientul a fost preavizat verbal de martorii Istrati Tudor si Badărău Anastasia; la adresa de reședința oficială a contravenientului - s. Scumpia, Fălești, iar această expediere a fost returnată cu menţiunea „plecat”, cu atât mai mult dreptul lui Chivriga Serghei de a participa la ședințele de judecată nu a fost încălcat, întrucât cauza se află pe rolul instanței din anul 2024, perioadă în care apărătorul acestuia, avocatul Violina Munteanu, a participat activ la examinarea cauzei în instanța de fond.

Totodată, Colegiul penal reține că judecătorul nu a constatat nici o circumstanță ce ar face imposibilă stabilirea față de făptuitor a sancțiunii contravenționale, aplicând în privința contravenientului Chivriga Serghei pedeapsă

sub formă de amendă în mărime de 250 (două sute cincizeci) unități convenționale, ceea ce constituie 12 500 (douăsprezece mii cinci sute) lei.

Respectiv, judecând cauza dată, instanța de judecată a luat în considerație recomandarea agentului constatator, expunându-se asupra oportunității aplicabilității măsurii de siguranță, a cărei aplicare s-a solicitat.

În sensul dat, Colegiul penal reține, că potrivit art.4394 Cod contravențional, în procesul contravențional, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârşirii faptelor contravenţionale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sunt întrunite condiţiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranţă: a) expulzarea; b) demolarea construcţiilor neautorizate şi/sau defrişarea arborilor şi arbuştilor; c) confiscarea specială; d) ridicarea provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport.

Potrivit art.439/6 alin.(1) Cod contravențional, demolarea construcțiilor neautorizate se aplică în cazul faptelor prevăzute la art.116, 134, 168, art.177 alin.(3), art.178, 179 şi 226 şi atrage, după caz, remedierea construcțiilor afectate în urma intervențiilor neautorizate.

Subsecvent, potrivit dispozițiilor art. 439/6 alin. (3) din Codul contravențional, demolarea construcțiilor neautorizate și defrișarea arborilor și arbuștilor se dispun de către instanța de judecată și pot fi aplicate chiar dacă este înlăturată răspunderea contravențională în temeiul art. 26 sau procesul contravențional a încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. f) din același cod. Totodată, conform art. 439/4 din Codul contravențional, care prevede că, demolarea unei construcții neautorizate se dispune în calitate de măsură de siguranță, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârșirii faptelor contravenționale prevăzute de același cod, chiar dacă nu sânt întrunite condițiile de tragere la răspundere contravențională.

Reținând prevederile sus enunțate, instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe cu referire la admiterea solicitării agentului constatator privind aplicarea măsurii de siguranță demolarea construcției neautorizate și dispunerea demolării construcției neautorizate, or, aceasta reprezintă o măsură de siguranță, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârșirii faptelor contravenționale, iar prin aplicarea unei asemenea măsuri de siguranță instanța nu a constatat un risc accentuat de ingerință în interesele private ale făptuitorului și ale unor alte persoane terțe neimplicate în cauză.

În lumina considerațiunilor expuse în prezenta decizie și prevederilor legale citate, Colegiul a concluzionat asupra netemeiniciei cerințelor invocate în recursul declarat, neconstatând temei pentru recurs prevăzut la art.466 Cod contravențional,

din care motiv conchide, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar hotărârea instanței menținută fără modificări ca fiind una legală și întemeiată.

Conducându-se de art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către contravenientul Chivriga Serghei împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Fălești din 30 iunie 2025, pe cauza contravențională în privința lui **Chivriga Serghei** în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 116 alin. (2) şi art. 179 Cod contravenţional, se respinge ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Prezenta decizie este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Ion Talpa

Judecători: Ecaterina Arseni

Cristina Prisacari